

тя направи, като Ефрема и като Манассия!

И постави Ефрема прѣдъ Манассия.

(21) И рече Израиль Иосифу: Ето, азъ умирамъ; и Богъ ще бѣде съ васъ, и ще ви отведе пакъ въ земята на отциѣ ви.

(22) И азъ отдавамъ тебѣ единъ дѣлъ повече отъ братията ти, който зѣхъ отъ рабѣтъ на Фаморейците чрѣзъ саблята си и чрѣзъ лѣкѣтъ си.

ГЛАВА 49.

И повика Яковъ синоветѣ си, и рече:

Съберѣте се аза да ви извѣстѣ!

Що ще да се случи вамъ бѣ послѣднитѣ дни.

(2) Съберѣте се и слушайте, синове Яковови, и послушайте Израиль отца си.

(3) РУВИМЪ, *ти си първородний мой, Крѣпость моя, ѡи начаткѣ на силата ми, Примушественъ въ достоинство, и примушественъ въ сила:

(4) Извѣръ си като вода: *не ще да имашъ прѣимушество;

*Защото си възлѣзълъ на одрѣтъ на баща си:

Тогавъ си го осквернилъ. На одрѣтъ ми е възлѣзълъ!

(5) *СИМЕОНЪ и ЛЕВИЙ *братията,

*бѣхъ неправедни съ ножоветѣ имъ!

(6) *Въ свѣтътъ имъ да не възмешъ, душе моя!

*Въ събраніето имъ да се не съединишъ, *честе моя!

м Гл. 46; 4. 50; 24.

у Ис. Нав. 24; 32.

1 Лѣт. 5; 2. Иоан.

4; 5.

ф Гл. 15; 16. 34; 28.

Ис. Нав. 17; 14; и

дрг.

а Втор. 33; 1. Амос.

3; 7.

б Втор. 4; 30. Числа

24; 14. Иса. 2; 2.

39; 6. Иер. 23; 20.

Дан. 2; 28. 29.

Дѣян. 2; 17. Евр.

1; 1.

а Псал. 34; 11.

а Гл. 29; 32.

б Втор. 21; 17. Псал.

78; 51.

в 1 Лѣт. 5; 1.

ж Гл. 35; 22. Втор.

27; 20. 1 Лѣт. 5; 1.

з Гл. 29; 33. 34.

и Прит. 18; 9.

і Гл. 34; 25.

к Прит. 1; 15; 16.

л Псал. 26; 9. Ефес.

5; 11.

м Псал. 16; 9. 30; 12.

57; 8.

Защото *въ гнѣвътъ си убиха *человѣци, И въ упорството си прѣрѣзъахъ *жилитѣ на волове.

(7) Проклѣтъ гнѣвътъ имъ, защото бѣ silentъ, И яростта имъ, защото бѣ жестока! Още ги раздѣлхъ въ Якова, И ще ги распрѣснхъ въ Израиль.

(8) *ЮДО, тебе ще похвалятъ братията ти: Рржката ти ще бѣде на вратѣтъ на врагове-

тъ ти:

*Синоветѣ на баща ти ще ти се покланятъ.

(9) *Щене лъво е Юда:

Отъ ловѣтъ, сине мой, си възлѣзълъ,

*Легналъ е и распрострѣлъ се като лъвъ

И като лъвица: кой ще го събуди?

(10) Не ще да осукъде *фскитръ отъ Юда,

Нито *законоположникъ *чотерѣтъ възтѣ му,

*Додѣ дойде *СИЛО;

*И нему ще се покоряватъ народитѣ.

(11) *Вързува за лозата оселчето си,

И за избраната лоза *крѣбѣто на осиди-

та си:

Ще опере съ вино дрехата си,

И съ кръвта на гроздието обѣлкото си:

(12) *Очитъ му ще бѣдатъ червени отъ вино,

И зѡбитъ му бѣли отъ *маiko.

(13) *ЗАВУЛОНЪ ще се насели въ морско

пристанище,

И ще бѣде пристанище на кораби;

И прѣдѣлътъ му до Сидонъ.

(14) ИССАХАРЪ е якъ оселъ

Който се е распрострѣлъ верѣкъ кошаритѣ;

(15) И като видѣ че упокоението бѣ добро,

м Гл. 34; 26.

а Ис. Нав. 19; 1.

21; 5—7. 1 Лѣт.

4; 24; 39.

н Гл. 29; 35. Втор.

33; 7.

р Псал. 18; 40.

с Гл. 27; 29. 1 Лѣт.

5; 2.

т Осия 5; 14.

5; 1.

у Числа 23; 24. 24; 9.

ф Числа 24; 17. Иер.

30; 21. Зах. 10; 11.

х Псал. 60; 7. 103; 8.

Числа 21; 18.

а Втор. 28; 57.

* Мирний.

ч Иса. 11; 1. 62; 11.

Иез. 21; 27.

д 25; 23. Мат. 21; 9.

Лука 1; 32. 33.

ш Иса. 2; 28. 11; 10.

42; 1. 4. 49; 6.

22. 23. 55; 4. 5.

60; 1. 3—5. Агг.

2. 7. Лука 2; 30—

32.

щ 4 Цар. 18; 32.

з Прит. 23; 29.

б Втор. 33; 18.

Ис. Нав. 19; 10. 11.